

Den Helder: tussen Maarten en Fortigui

Vorige week was een interessante week als het gaat om de beeldvorming van Den Helder. Maarten van Rossum noemde Den Helder de meest deprimerende woonplaats van Nederland en wethouder Fortigui Camara ziet Den Helder het liefst voor zich als een bruisende metropool. Daar gaan we weer was mijn eerste gedachte bij Maarten en bij Fortigui.

Waarom zouden we ons in Den Helder ook maar iets aantrekken van de mening van een emeritus hoogleraar, die op dit moment lekker bij schnabbelt als de hooggeleerde brombeer des vaderlands. Hij speelt een rol en doet dat met verve, maar inhoudelijk hoeven we geen waarde te hechten aan zijn woorden. Blijkbaar raakt hij bij een aantal inwoners van Den Helder een gevoelige snaar, die door de tekenaar prachtig is uitgebeeld. Den Helder als het kleine kuikentje Calimero, die tegen Maarten aanschopt en roept 'het is niet eerlijk'. Toch een minderwaardigheidscomplex?

Dan dat andere beeld als illustratie bij 'Helders Perspectief'. Den Helder als bruisende metropool. Aardige gedachte, maar absoluut niet realistisch. Wie wel eens een metropool bezocht heeft, beseft dat ook (waarmee ik niet wil beweren dat onze wethouder niet weet wat een metropool is). Vergelijk alleen al de levendigheid op een doordeweekse avonds in Amsterdam met de verlatenheid van het centrum van Den Helder. Voor een metropool is Den Helder te klein. Den Helder is een prettig dorp, niet meer en niet minder.

Wat dan wel? Toen ik me ruim veertig jaar geleden in Den Helder ging vestigen gingen mijn vrouw en ik op zoek naar woonruimte. De makelaar die we in de arm namen had als slogan 'Wonen waar nog ruimte is'. Met een kleine variatie zou Den Helder in de huidige woningcrisis zich nu kunnen presenteren als: 'Wonen waar nog huizen zijn!' Wat is daarvoor nodig?

In de eerste plaats: werken aan bereikbaarheid. Vanaf Alkmaar naar Den Helder reizen is hoe dan ook lastig. De N9 is een bekende en onoplosbare bottle-neck. Ook het openbaar vervoer staat onder druk. Voor de Spoorwegen is de lijn Alkmaar Den Helder nauwelijks interessant. Weinig reizigers en daardoor ook weinig aandacht voor het veiligheidsgevoel van de overgebleven reizigers. Ook een verschraving van de dienstregeling (van 21.30 uur nog maar één trein per uur) helpt niet mee.

In de tweede plaats: inzetten op het beschikbaar krijgen van woningen. Dat betekent: bouwen voor senioren. Veel ouderen blijven lang in hun eengezinswoningen, omdat er voor hen geen alternatieven zijn. Bouwen voor senioren betekent dat er weer doorstroming komt op de woningmarkt. Daarnaast moeten we ons hier niet blind staren op landelijke cijfers. Als landelijk een percentage van 30% beschikbaar moet zijn voor sociale huurwoningen en Den Helder zit daar met 37% boven, dan is niet meteen de conclusie dat we dan voor een andere klasse moeten bouwen, dan zou dat wel eens kunnen betekenen dat dat is wat de inwoners van Den Helder nodig hebben.

In de derde plaats betekent dat inderdaad werken aan werkgelegenheid. Dat is een lastig terrein en we weten zeker dat dat in de eerste tien jaar nog niet heel veel gaat opleveren. Wellicht is het nu ook minder belangrijk om wonen en werken dichtbij elkaar te houden. We zijn gewend geraakt aan digitaal werken vanuit huis. De afstand tussen wonen en werken is daardoor minder belangrijk geworden.

Ik ben Den Helder gaan waarderen door er te wonen, door er mensen te leren kennen, door de omgeving te leren kennen. Ik kom uit ergens tussen Maarten en Fortigui: geen deprimerende woonplek en ook geen bruisende metropool.

Leendert van Dam